

na místech zemským náčelníkem ve shodě s vojenským teritoriálním velitelem ku přestupu ustanovených.

§ 2.

Kdokoliv se odebrá do tuzemska aneb cizozemska přes hranice v § 1. naznačené, jakož i každý cizozemec, po tuzemsku cestující, má se vykázati rádným cestovním pasem.

Cestovní pas budiž předložen na případné úřední požádání a překročí-li se hranice, není-li závady ve příčině další cesty, budiž opatřen pohraničním úřadem stvrzením o nahlédnutí.

Jiné cestovní listiny, jako legitimační lístky, pracovní knížky, čelední knížky a cestovní lístky nemají platnosti pro tyto cestující.

§ 3.

Cestovní pas necht' vyhovuje požadavkům § 20. ministerské vyhlášky ze dne 10. května 1867, z. ř. čís. 80, necht' obsahuje popis osoby i opatří se podobenkou, podávající věrnou podobu cestujícího a úředním osvědčením, že majitel pasu skutečně jest osobou, jež podobenkou se znázorňuje.

Podobenku necht' cestující vlastní rukou inkoustem podepíše na obraze samém před úřadem vydávajícím. Podobenka budiž v pas cestovní vlepena a úřední pečeti opatřena tím způsobem, že se umístí asi polovinou na podobence, druhou polovinou na papíru cestovního pasu.

Úřední osvědčení, stanovené v odstavci 1., budiž vyhotoveno příslušným politickým aneb zeměpanským policejním úřadem vztažmo vyslancem neb konsulem z povolání státu, k němuž majitel pasu přináleží; v cizozemsku dostačí i osvědčení soudu neb notáře.

§ 4.

Cestovní pas, vyhotovený cizozemským úřadem, musí opatřen býti visem c. a k. mise aneb c. a k. konsulátu k tomu zmocněného.

§ 5.

Zemský náčelník ve shodě s vojenským teritoriálním velitelem může ustanoviti pro pohraniční obyvatele úlevy z ustanovení §§ 1. a 4. tohoto nařízení.

Též vyhrazuje se zemskému náčelníku, by v případech, kdy nelze se pasem opatřiti, připustil, dohodnuv se s vojenským teritoriálním velitelem, uznání jiných úředních papírů za dostatečný průkaz.

§ 6.

Přestupky tohoto nařízení trestají se politickými úřady okresními a v místech, kde se nachází vlastní zeměpanský policejní úřad, tímto úřadem podle § 9. zákona ze dne 5. května 1869, z. ř. čís. 66.